

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. I. An & qua ratione jus patronatûs, per successionem hæreditariam transferri in alios possit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

ad movendos Laicos, ut ædificent, fundent, aut dotent Ecclesias: & hinc ne præjudicium fiat patrono, non potest facile ipso invito Ecclesia Parochialis, cujus patronus est, erigi in collegiatam.

Competit tamen patronis, qui fundaverunt, dotaverunt, aut ædificaverunt Ecclesiam, primò honor processionis (ut Patrono venienti ad Ecclesiam, clerus obviam processionaliter veniat, eumque excipiat, & ad honoratiorem Ecclesie locum deducat, dummodo ratione status hæc talia Personæ illi, seu Regi, aut magno Principi &c. conveniant, quod jus aliqui dicunt jus honorificum. Secundò competit illis, ut aliqui vocant, jus utile, ita ut, si ad inopiam vergat Patronus, ab Ecclesia patronata subsidia moderata ex superfluis Ecclesie bonis obtinere debeat. Tertio denique competit etiam illis jus onerosum tuendi, vel defendendi Ecclesiam patronatam, denuntiandi Episcopo, si bona talis Ecclesie dilapidentur, aut in alios usus convertantur, quam ex fundatione debeant &c. curandi, ut ædes sacra, & parochiales reparentur, divina officia celebrentur, fundatio impleatur &c.

§. III.

An patronus possit jus patronatus alienare, vel pensionem aliquam exigere, aut aliud onus seu gravamen imponere Ecclesie vel beneficiis patronatus.

Responderetur Patronum non posse propria auctoritate, sine consensu Ordinarii, seu Diocesani, jus patronatus solitarie acceptum alienare, neque

aliquid temporale exigere ab Ecclesia patronata, nisi certa pensio in prima fundatione, cum consensu Episcopi, patrono fuerit reservata. *c. Præterea* ubi non tantum patronis sub pena excommunicationis, sed etiam illis hæc talia sub eadem pena prohibentur, qui jus advocatiæ in Ecclesia tendunt; quamvis enim jus patronatus & jus advocatiæ proprie, & distincte quando, sine distincta jura, sequuntur, tamen etiam in jure æquiparantur, ut etiam *Glossa in cit. c. Præterea* in voce *vocationis*.

SECTIO III.

De modis, quibus jus Patronatus, in alium transferri possit.

Quatuor modis transferri hoc jus potest in alios, successione legitima, sive jure hæreditario, translatione, donatione, permutatione, & venditione, de quibus in §. §. seqq.

§. I.

An & qua ratione jus patronatus per successionem hæreditariam transferri in alios possit?

Ad hæredes patroni, jus patronatus cum universitate bonorum, quibus annexum est transire, & quidem tantum Testamento, quam ab intestato, neque solum ad suos hæredes, sed etiam ad extraneos, sive sint mares, sive feminae, *ex c. i. h. t.* indistinctè loquente, patet. Ex quo jure rectè etiam inferitur, ex hoc Titulo

titulo patronatus non esse, qui hereditati renuntiavit, aut qui in re certa tantum hæres scriptus est, aut qui hæres non est, quamvis sit patroni filius, aut filia; & quamvis si plures hæredes sint ejusdem patroni originalis, qui ex triplici capite patronus est, quilibet suffragium seorsim, & divisim habeat; si tamen ad eandem Ecclesiam plures hæredes sint diversorum originalium patronorum, quorum unus ex dotatione v.g. alter ex fundatione, tertius ex ædificatione patronus fuerit, non in capita, sed in stirpes, quoad jus patronatus succedant tales, ita ut si plures sint hujus patroni hæredes, unam illi omnes tantum vocem habeant, ad præsentandum, & alterius patroni hæredes etiam unam vocem habeant, quamvis plures sint, prout habetur in *c. quoniam* 3. h. t. & *Clement. 2. eodem*, ne in discordia facta fuisse censeatur præsentatio. & Ecclesia suo recte careat, quo in casu cessationem à divinis imponere debet in tali Ecclesia Episcopus, donec ad concordiam redeant hæredes *s. perlatum* 1. h. t. nisi postquam præsentationis faciendæ tempus exspiravit, suo jure ad constituendum in tali Ecclesia rectorem, uti vellet Episcopus, quod facere potest.

§. II.

Ad quos præterea jus patronatus per successionem transire possit.

Respondetur primò, jus patronatus in prima fundatione reservatum illis, qui sunt de familia, sive agnatione fundatoris, non transit prius ad hæredes, quam

extincta fuerit tota familia, qua tamen extincta, ad extraneos etiam hæredes transit, non ex provisione hominis, sed ex provisione legis, si tamen reservatum hoc jus patronatus, cum restrictivè particula *tantum familiae* fuit, tum extincta familia jus patronatus extinguitur, sicuti enim extinguitur deficientibus masculis, si pro masculis tantum reservatum fuit, ita etiam in nostro casu extincta familia extinguitur jus patronatus, cum Ecclesia non minus approbet talem patroni restrictionem, quam jus patronatus illi concesserit.

¶. 2. Utrum ad fidei commissarium universalem transeat cum hereditate jus patronatus, an apud directum hæredem permaneat, in utramque partem probabiliter disputatur, cum neutra pars pro se, aut clara jura habeat, aut convincentem rationem.

¶. 3. In divisione hereditatis, non potest iudex uni ex cohæredibus adjudicare jus patronatus, sed manet illud penes omnes hæredes in solidum, cum jus patronatus, sit indivisibile, & ut uni præ altero adjudicetur, nulla ratio suadeat, sed caveri etiam debeat, ad cavendum Simonie periculum.

¶. 4. Publicatis bonis omnibus Patroni, & additis Fisco ob crimen v.g. læsæ majestatis &c. etiam jus patronatus ad Fiscum transire, quamvis secularis hæc sit; non quidem quasi dominus secularis patronum directè privare possit jure patronatus, cum hoc ad forum Ecclesiasticum pertineat, sed quòd accessoriè, & indirectè, propter bona con-

Et h h h h fisco